

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004320159872/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

i Holland, at det skete; men det var da ellers en dansk Mand, som udgjorde det.»

»Ja, det var Jakob von Thyboe,« svarede jeg. »Men der er bare den Omstændighed ved, at det er Løgn.«

»Ja, men det er det Andet kanskee ogsaa.«

»Du er ret en stridig Rad, Thomas! Det er vist for at efterligne Apostlen, at Du altid er saa vantro.«

»Ja, Thomas er ret et Fæl« istemt Christian, uden at det dog lod til, at denne Enighed nedtrykkede Thomas synderlig.

»Iøvrigt,« vedblev jeg, »er det faldet mig ind, at vi næsten aldrig tænke paa Søkrig, men blot paa Krig tillands, og jeg kunde derfor have Lyst til ligesom Alcibiades i nogen Tid at afvexle med Land- og Sø-Seire. – Desuden har jeg tænkt paa at udføre Henrik den Fjerdes Plan, at dele Europa i et passende Antal lige store Republikker, saasnart jeg først har faaet Tyrkerne jagede ud; thi det maa jeg rigtignok være enig med Thomas i, at de Hunde ikke skal taales her; hvorimod deres Land bør gives til Grækerne. – Men den Plan vil vel nok møde en Deel Modstand, og det bliver derfor nødvendigt at bane den Vei gennem adskillige Slag baade tillands og tilvands; og da jeg just imorges kom til at læse om den taalmodige Hjob, at han havde 7 Sønner og 3 Døttre, faldt det mig ind, at det netop ogsaa kunde være et passende Antal af vundne Slag. Inden jeg sætter mine Planer igjennem, troer jeg derfor, at jeg vil vinde 7 Landslag; det kan være Sønnerne; og 3 Søslag; det kan saa være Døttrene. Fordelingen af Slagene har jeg opskrevet mig paa et Stykke Papir, men det er blevet liggende hjemme.«

Efter nogen Beklagelse herover bleve vi enige om, at det skulde hentes af Thomas, som, da han havde sin faste Station i Marken, almindelig var ligesaa villig til at gjøre sig et Ærinde hjem, som vi Andre dertil vare uwillige af Frygt for, at der, hvis høiere Vedkommende fik Øie paa os, skulde blive lagt Hindringer iveien for en fornyet Udflugt i Marken: en Frygt, som Thomas med Feie aldrig nærrede. Da han derhos vidste, at han ikke betroede Hjorden til Leiesvende, men til troe og gode Hyrder, begav han sig trøstig paa Veien, efter at jeg havde betegnet ham den Bog *in quarto*, de Hofmans Danske Adelsmænd, hvori Dokumentet laae.

Efter med det Samme at have røgtet nogle private Forretninger vendte Thomas tilbage, hvorpaa Forslaget, lydende som følger, blev oplæst: